

Most visszatérünk?

*Mint a katonák
a frontról
félig a lövészárokból
félig a sírből
vagy fogságból szökve
most visszatérünk?*

*És hallgatunk
némán beszélünk.*

*Valahol hallgat
csonkolt ballábunk
és lenyírt jobbkezünk
de legbelül hallgat
csak igazán valaki
velünk.*

Már hamuval rajzolgatok

Görömbei Andrásnak

*Mikor nem lehetett
akkor énekeltek
s hallgatnak mikor
lehet — meglehet
épp ezért költők
versek tengeralattjáróiban
megpattant tüdejűek.*

*

*Mert nagyon a miénk
ráégünk erre a földre
mosolyunk rámegy
bánatunk ráég
már hamuval rajzolgatok
Isten ablakán egyre
de Ő vár — vár még.*

1989. május havában

Karcolat ernyőselyemre (és rossz álomra)

A bukácsoló repülőből
időben kidobott/kilebegtetett
veterán és ifjabb ejtőernyősök
még a levegőégben egy költségvetésből
kiutalt kvarclámpával próbálták
elvégezni azt a színváltást
amire normális körülmények között
a T I S Z T I T Ó T Ű Z elnevezésű
— amúgy isteni rendeltetésű —
intézmény szolgálhatott volna.
Ezen kitervelt csalárd-csaláson kissé
fölháborodtak még az angyali természettel
igazoltan mennyekbe kerülők is
de még inkább a jogerősen pokollal sújtott
atyafiak — lett is nagy ribillió!
No de nem akkora hogy a többségükben
simán földet érő kidobott/kilebegtetett
ejtőernyősök ne tudták volna
a hiánycikknek számító ernyőselymet
zsineget és főképp az átbarnitó szerkentyűt
— távolabbi céljaikat is fedezendő —
jó valutára váltani.

És persze várakozván kívárván az időnek
derűjét-borúját el-elirányítgattak még
egynehány fontosnak látszó földi hely-
tartóságot [soroljuk-é csak a kultikus helyeket?]
abban a szent szolgálati sugalmazásban
és meggyőződésben hogy egyszer újra
leszáll értük az a nagyon nagy gépmadár
s akkor bizony már nem lesz bukácsolás.
Bizony akkor az ég a földhöz szorul
a vizek kicsordulnak a tüzek porig égetik
az éghetlent [üveget követ és fémeket] s
lészen rendbetéve a röppálya és leg-
főképp a meggyöngült Irányító-torony,
Uram akkor félelmükben vibrálni fognak
a Te elhalványuló dadogó csillagaid
olyan lesz minden mint egy átélt de fölfoghatatlan
gonosz álom mely csak játszik velünk
amíg figyeljük szorgalmas ejtőernyőseidet
mert ők is csak a Te rendelésed szerint töltik
be az Őrt félelmes ugránozásukkal.